

Ga-vrốt ngoài chiến luỹ

Ăng-giôn-ra nói :

- Chừng mười lăm phút nữa thì chiến luỹ chúng ta không còn quá mười viên đạn.

Ga-vrốt nghe rõ câu nói đó.

Một lát sau, người ta thấy bóng cậu bé thấp thoáng ngoài đường phố, dưới làn mưa đạn.

Thì ra Ga-vrốt đã lấy một cái giỏ đựng chai trong quán và ra khỏi chiến luỹ. Nó dốc vào miệng giỏ những chiếc bao đầy đạn của bọn lính chết gần chiến luỹ.

- Cậu làm trò gì đấy ? - Cuốc-phây-rắc hỏi.

- Em nhặt cho đầy giỏ đây !

- Cậu không thấy đạn réo à ?

Ga-vrốt trả lời :

- Có chú, nó rơi như mưa ấy. Nhưng làm sao nào ?

Cuốc-phây-rắc thét lên :

- Vào ngay !
- Tí ti thôi ! - Ga-vrốt nói.

Ngoài đường, lửa khói mịt mù. Điều đó rất có lợi cho Ga-vrốt. Dưới màn khói và với thân hình bé nhỏ, cậu bé có thể tiến ra xa ngoài đường mà không ai trông thấy. Ga-vrốt dốc bảy, tám bao đạn đầu tiên không có gì nguy hiểm lắm. Em nằm xuống rồi lại đứng thẳng lên, ẩn vào một góc cửa, rồi lại phốc ra, tới, lui, dốc cạn các bao đạn và chất đầy giỏ.

Nghĩa quân mắt không rời cậu bé. Đó không phải là một em nhỏ, không phải là một con người nữa, mà là một thiên thần. Đạn bắn theo em, em nhanh hơn đạn. Em chơi trò ú tim với cái chết một cách thật ghê rợn.

Theo HUY-GÔ

- **Chiến luỹ** : tuyến phòng thủ được xây dựng kiên cố hoặc dựng tạm bằng các vật có tác dụng che đỡ như bao cát, giường, tủ, bàn, ghế,...

- **Nghĩa quân** : quân khởi nghĩa.

- **Thiên thần** : thần ở trên trời, thường được cho là rất đẹp và có nhiều phép lạ (theo quan niệm xưa).

- **Ú tim** : trò chơi trốn tìm của trẻ em.

1. *Ga-vrốt ra ngoài chiến luỹ để làm gì ?*

2. *Những chi tiết nào thể hiện lòng dũng cảm của Ga-vrốt ?*

3. *Vì sao tác giả nói Ga-vrốt là một thiên thần ?*

4. *Nêu cảm nghĩ của em về nhân vật Ga-vrốt.*